

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 38Ek/1062/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118304143
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118304143.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, so sídlom Gen. Goliana 1103/4, 050 01 Revúca, IČO: 30 794 536, proti povinnej: K., na vymożenie zameřkaného výživného vo výške 273,96 eura a bežného výživného vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 38Ek/1062/2018 zo dňa 31. júla 2018, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/1062/2018 zo dňa 31. júla 2018 zrušuje.

odôvodnenie:

1. Oprávnený prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Marka Rusa podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymożenie zameřkaného výživného vo výške 273,96 eura a bežného výživného vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Ako exekučný titul pripojil rozsudok Okresného súdu Revúca č.k. 4P/26/2017-123 zo dňa 16. 10. 2017, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 30. 10. 2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 38Ek/1062/2018 zo dňa 31. júla 2018 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol z dôvodu, že zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. Mal za to, že ako oprávnený mal byť v návrhu na vykonanie exekúcie uvedený maloletý a oprávnený mal byť v návrhu uvedený ako zákonný zástupca oprávneného. Odôvodnil to tým, že z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa. Ak si vyživovaciú povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymożenie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa zákonný zástupca.

3. Proti uzneseniu oprávnený v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, v ktorej žiadal, aby Okresný súd v Banskej Bystrici napadnuté uznesenie v plnom rozsahu zrušil a začal znova konať vo veci návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Postup súdu považoval za nesprávny. Poukázal na to, že podľa § 45 ods. 9 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné, rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný, v danom prípade matka, si neplní vyživovaciú povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania

nárokov na výživné maloletého dieťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene.

4. Súd k veci udáva nasledovné:

5. Z exekučného titulu - výroku I. po čiarku vyplýva, že Okresný súd Revúca maloletého Justína Tamáša, nar. 23. 03. 2010 zveril do náhradnej osobnej starostlivosti Helene Gonovej, nar. 14. 08. 1975, bytom Hucín 23, 049 13 Hucín. Výrokom II. rozhodol, že: „Matka maloletého dieťaťa, Romana Gonová, nar. 19. 02. 1994, je povinná prispievať na výživu maloletého Justína Tamáša, nar. 23. 03. 2010 mesačne sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, a to počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa a po dovŕšení plnoletosti dieťaťa priamo dieťaťu.“

6. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

7. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Toto vymedzenie okruhu účastníkov je totožné s definíciou účastníkov konania, podľa ktorej účastníkom občianskeho súdneho konania je ten, koho za účastníka výslovne určuje zákon. Vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný (pasívna exekučná legitímácia) v exekučnom titule, a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia).

8. Podľa § 36 ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu. Prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra. Súd na zmenu osoby oprávnenej alebo povinnej z exekučného titulu prihliadne tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

9. V praxi teda nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu, prípadne aj na štát.

10. Podľa § 45 ods. 1 prvej vety Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

11. Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

12. Podľa § 5 ods. 6 zákona č. 627/2005 Z.z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa (ďalej len „zákon č. 627/2005 Z.z.“) uložením povinnosti poukazovať výživné príslušnému úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (§ 45 a 51 zákona č. 36/2005 Z.z. v znení zákona č. 175/2015 Z.z.) prechádza nárok na výživné oprávneného dieťaťa na tento úrad práce, sociálnych vecí a rodiny a do sumy poskytovaného opakovaného príspevku dieťaťu podľa odseku 3 je príjmom štátneho rozpočtu. Ak výživné podľa prvej vety je vyššie ako opakovaný príspevok dieťaťu, patrí dieťaťu aj rozdiel medzi výživným a týmto príspevkom. Ak nárok na opakovaný príspevok dieťaťu nevznikol, výživné podľa prvej vety príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poukazuje dieťaťu. Príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny postupuje podľa druhej vety a tretej vety aj vtedy, ak rodič dieťaťa neplní súdom uloženú vyživovaciu povinnosť alebo ju plní čiastočne.

13. Pri rozhodovaní o určení výživného podľa § 45 Zákona o rodine je účastníkom konania okrem dieťaťa a jeho rodičov, budúcich pestúnov, prípadne iných osôb povinných poskytovať dieťaťu výživné, aj príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí /v predmetnej

exekučnej veci je to úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVaR“/, ktorému sa bude výživné poukazovať.

14. Opakovaný príspevok dieťaťu podľa zákona č. 627/2005 Z.z. je určený na podporu uspokojovania potrieb dieťaťa, najmä na úhradu nákladov na výživu, výchovu, vzdelávanie a bývanie dieťaťa. Uložením povinnosti poukazovať výživné príslušnému orgánu podľa Zákona o rodine, prechádza nárok na výživné oprávneného dieťaťa na tento orgán a do sumy poskytovaného opakovaného príspevku dieťaťa podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 627/2005 Z.z. je príjmom štátneho rozpočtu. Ak určené výživné je vyššie ako opakovaný príspevok dieťaťu, patrí dieťaťu aj rozdiel medzi výživným a týmto príspevkom.

15. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

17. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Z exekučného titulu vyplýva, že povinnej bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého Justína Tamáša v prospech ÚPSVaR. Podľa tvrdenia oprávneného, povinná svoju povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne neplní. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 5 ods. 6 zákona č. 627/2005 Z.z. v prejednávanej veci prešiel nárok na výživné oprávneného dieťaťa na ÚPSVaR Revúca. Tento orgán sa tak stal oprávneným subjektom a získal aktívnu vecnú legitimáciu v exekučnom konaní.

19. Z uvedeného dôvodu sudca uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom v zmysle § 250 ods. 2 CSP zrušil. V ďalšom konaní vyšší súdny úradník opätovne preskúma zákonné náležitosti návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, prihliadnuc pritom na právny názor vyslovený sudcom, a podľa zisteného skutkového a právneho stavu veci, buď opätovne návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie nevyhovie (či už celkom, príp. čiastočne), alebo vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.